

மதுரை மீனாட்சி

2 மகாயான பௌத்தத் தாய் தெய்வம்

கி.பி 2 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகக் கருதப்படுகிற பாலி இலக்கண நூலாகிய 'கண்டவ்யுக' என்னும் நூல் பொதிகை மலையைப் 'போதலகா' என்று குறிப்பிடுகிறது. போதலகாவில் அவலோகித போதிசத்துவர் பாசுபத தீர்த்திகர் வடிவில் வழிபடப்பட்டார் என்று 'கண்டவ்யுக' தெரிவிக்கிறது. இதே குறிப்பைக் கி.பி 7 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த யுவான்சுவாங்கும் பதிவு செய்துள்ளார். 1

அவலோகித போதி சத்துவர் என்ற கருத்தோட்டம் மகாயான பௌத்தத்தைச் சார்ந்ததாகும். கௌதம புத்தர் என்ற மானுஷி புத்தரின் (மனித வடிவினரின்) போதி ஞானத்திரட்சி அவலோகித போதிசத்துவர் எனப்பட்டது. வேதகாலக் கடவுளான வருணனுக்குரிய 'ரிதம்' எனப்பட்ட பிரபஞ்ச ஒழுங்கினைத் 'தம்மம்' என்ற கருத்தோட்டமாக மகாயான பௌத்தம் உள்வாங்கிக் கொண்டு வருணனை அவலோகிதேஸ்வரர் என உருமாற்றம் செய்தது. அவலோகிதேஸ்வரர் என்றால் 'குனிந்து பார்க்கும் இறைவன்' என்று பொருளாகும். அதாவது அனைத்து உயிர்களையும் நெறிப்படுத்தி நடத்துவதற்காக வானுலகிலிருந்து குனிந்து பார்த்துக் கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்ற பொருளில் அவ்வாறு குறிப்பிட

டனர். இக்கருத்து வருணன் குறித்த வேதகாலக் கருத்தேயாகும். அதனால்தான் அவலோகிதர் வழிபாடு பௌத்தத்தில் கி.மு. முதல் நூற்றாண்டி

லேயே நடைமுறைக்கு வந்து விட்டது என்ற கருத்தும் நிலவுகிறது. 2

வருணனைப் பௌத்தர்கள் அவலோகிதேஸ்வரர் என்ற வடிவில் வழிபட்டதைப் போன்றே பாசுபத சைவர்கள் தீர்த்திகர் என்ற வடிவில் வழிபட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. வருணன் வேதங்களில் 'அத்ரிவன்' (மலைகளின் இறைவன்) எனப்படுகிறான். மலைகளிலிருந்தே நதிகள் உருவாவதால் நீர்த்தெய்வமான வருணன் இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

பொதிகைமலையில் அவலோகிதேஸ்வரர் வழிபாடு இருந்திருக்கிறது என்பதற்குப் பிற்கால இலக்கண நூலாகிய வீரசோழியத்தில் ஆதாரம் உள்ளது. கி.பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டில் வீர ராஜேந்திரரின் ஆட்சிக் காலத்தில் தோன்றிய இந்நூலின் பாயிரத்தில்,

'ஆயும் குணத்து அவலோகிதன் பக்கல் அகத்தியன் கேட்டு ஏயும் புவனிக்கு இயம்பிய இன்தமிழ்....' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1 Buddhism in Tamil Nadu- new Perspective p.5 Author : Shu. Hikosaka Institute of Assian Studies Madras 41 (1989)

2 Ibid p.47

கல்வெட்டு ஆய்வறிஞர் எஸ். இராமச்சந்திரன்

ஆம்நீல் விழுந்த காசை, விளக்கைக் கொண்டு தேடுதல் வீண்

வருணன் என்ற பழமையான தெய்வத்தின்
பெளத்த வடிவமே அவலோகிதேசுவரர்

பொதிகைமலையில் அவலோகி தேஸ்வரரிடம் அகத்தியர் தமிழ் கற்று அகத்தியம் என்ற இலக்கணம் வகுத்துத் தமிழ்மொழியை உலகில் பரப்பினார் என்பது இதன் பொருள்.

அவலோகிதேசுவரருக்கும், தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டிற்கும் என்ன தொடர்பு என்று பார்த்தால், அவலோகிதேசுவரருடைய துணைவியாகத் தாராதேவி என்ற விண்மீன் கூட்டத்தைக் குறிப்பிடும் மகாயான பெளத்த மரபைச் சொல்லலாம். 'தாராசுக்கம்' என்ற பெளத்த நூல் போதலகிரியில் தாராதேவியுடன் அவலோகிதர் வீற்றிருக்கிறார் எனக் கூறுகிறது. 3

வருணன் என்ற நீர்த் தெய்வத்தின் முதன்மையான அம்சம் கடல் ஆகும். வருணனுடைய இணை தாராதேவி என்ற நட்சத்திரக் கூட்டம். இதை மணிமேகலை

என்றும் குறிப்பிடுவர். 27 மணிகளாலான வட்டமான மேகலை வடிவில் வான மண்டலத்தில் விரவிக் கிடக்கும் நட்சத்திரக் கூட்டத்தைத் தாராதேவியாக உருவகித்தனர்.

இந்த நட்சத்திரக் கூட்டத்தை ஏன் தெய்வமாகக் கற்பிக்கிறார்கள் என்றால் கடலோடிகளுக்குக் கடல் நடுவே உற்பாதம் ஏற்பட்டால் வருணன் என்ற கடல் தெய்வம் அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் அல்லது வானத்திலுள்ள இந்த நட்சத்திரக் கூட்டத்தைக் கவர்ந்து கவனிப்பதன் மூலம் எந்தத் திசையில் கரை இருக்கிறது என்று அறிந்து கரையை அடைவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். எனவே கடலோடிகள் வருண தேவனையும், அவனது தேவியாகிய மணிமேகலை தெய்வத்தையும் வழிபட்டிருக்கிறார்கள்.

எனவே இந்த அவலோகிதேசுவரர் - தாராதேவி வழிபாட்டிற்குப் பாண்டிய நாட்டுடன் தொடர்பு இருந்திருக்கிறது. இந்த வகையில் பார்க்கப் போனாலும் கூடக் கி.பி 2 ஆம் நூற்றாண்டிலேயே பொதிகை மலையில் அவலோகிதேசுவரர் - தாராதேவி இணையின் முந்து வடிவமாகிய வருணன் - விண்மீன்தேவி வழிபாடு இருந்திருக்கிறது. 4 இப்போது பொதிகை மலையிலிருந்து பாண்டியரின் தலைநகரான மதுரைக்கு வருவோம். வருணன் என்ற நீர்த் தெய்வம் எவ்வாறு வானுலகத் தெய்வமாகக் கருதப்பட்டது என்பது குறித்து முதலில் காண்போம்.

வானம் நம் முன்னோர்களின் மனக்காட்சியில் பாற்கடலாகக் கற்பித்துக் கொள்ளப்பட்டது. பாற்கடலில் நீந்தும் மீன்கள்

³ Ibid.p.184

⁴ Avalokiteswara and Agasthya - A new interpretation -by S.Ramachandran in 'Tamil temple studies' editor Dr.T.Chandra kumar, Valar Tamizh Pathipakam, Ashok nagar, Chennai - 600083 (2007)

ஆழ்ந்த நீர்த் தரை, அடிக்கும் புயலை அறியாது

விண்மீன்கள் ஆகும்.

புறநானூற்றில் (6 :4 -7) ,

'..... கீழ்து முப்புணர் அடுக்கிய முறைமுதற் கட்டின் நீர்நிலை நிவம்பின் கீழும் மேலது ஆனிலை உலகத்தானும்.....'

என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

இந்தப் பிரபஞ்சம் மூன்று அடுக்குகளால் ஆனது என்றும், அதில் பாதாள உலகம் நீரால் சூழப்பட்ட நெய்தல் உலகம் (Nether World) என்றும், நாம் இயங்குகின்ற நில உலகம் பிரபஞ்சத்தின் நடுப்பகுதி என்றும், மேலே இருக்கும் வானுலகு ஆனிலை உலகு அல்லது பாற்கடல் உலகம் என்றும் கருதப் பட்டிருக்கின்றன.

நெய்தல் உலகத் தலைவனாக இருக்கின்ற வருணனே வானுலகில் சோமன் என்ற பாற்கடல் இறைவனாக இருக்கின்றான். கடல் தெய்வமாகிய இந்த வருணன் 'மச்சராஜன்' அல்லது 'மீன் அரசன்' என்று குறிப்பிடப்

வான மண்டலத்தில் விரவிக் கிடக்கும் நட்சத்திரக் கூட்டத்தையே தாராதேவியாக உருவகித்தனர்.

கடல் தெய்வமாக வழிபாடு
வேதகால வருணன்

படுவான். வானுலகத் தெய்வமாகிய சோமனோ விண்மீன்களுக்கு இறைவன் ஆவான். எனவே சோமசுந்தரர் - மீனாட்சி இணையின் முந்து வடிவம் வருணன் - மீன்கள் (விண்மீன் கூட்டம்) இணையே என்று இதனால் நாம் உணரலாம்.

இந்த இடத்தில் முக்கியமான இரு கேள்விகள் எழுகின்றன. மதுரைக் காஞ்சியில் குறிப்பிடப்படும் கடவுட்பள்ளியின் மூலவராக இருந்த தெய்வம், மீனாட்சியின் தன்மைகளைக் கொண்ட தனித்தவொரு பெண் தெய்வமாக இருந்திருக்க வாய்ப்பு உண்டா? பெளத்த சமயத்தில் போதி சத்துவராகக் கருதப்பட்ட தாய்த்தெய்வம் இருந்தது என்பதற்கும் அதற்குத் தனிக் கோயில் எழுப்பி வழிபடும் மரபு இருந்தது என்பதற்கும் சான்றுகள் உண்டா? இவ்விரு கேள்விகளுக்கான பதில் 'உண்டு' என்பதுதான்.

முதலாவதாகக் கடவுள் என்ற சொல் என்ன பொருள் குறித்தது என ஆராய்ந்தால் பரவலாகக் கருதப்படுவது

ஆழ்ந்த நீர் என்பது ஆபத்தில் தெரியும்

போலக் கடந்தது, உள்ளிருப்பது என்ற பொருள் விளக்கம் பொருத்தமற்றது எனத் தெளிவாகத் தெரிய வருகிறது. சங்க இலக்கியங்களில் 'கடவுள்' என்ற சொல் முனிவர்களையும் ஆண் - பெண் தெய்வங்களையும் குறிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மலையிலுள்ள நீர்ச்சுனை 'கடவுட் கற்சுனை' என நற்றிணை 34:1 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆலமரத்தில் வாழ்கின்ற தெய்வத்திற்குச் செலுத்தப்படும் பலிப்பொருள் 'கடவுள் ஆலத்து உகுபலி' என்று நற்றிணை 343:4-5 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அகநானூறு 314 : 15 ஆம் வரியில் 'கடவுட் கற்பின் மடவோள்' என்ற தொடர் இடம் பெற்றுள்ளது. அகநானூறு 62 : 15 இல் கொல்லி மலையிலிருந்த 'கடவுள் எழுதிய பாவை' சுட்டப்படுகிறது. 'கடவுள் வடிவம் எழுதப்பட்ட பாவை' என்று இதற்குப் பொருள் கொள்ள இடம் உண்டு. சிலம்பில் (26:14-15) கண்ணகி சிலையை வடிப்பதற்குரிய கல் 'கடவுள் எழுதவோர் கல்' எனக் கூறப்பட்டுள்ளது சிந்திக்கத்தக்கது. மணிமேகலையில் (13:95) தேவலோகக் கணிகையாகிய திலோத்தமை 'கடவுட் கணிகை' எனக் கூறப்பட்டுள்ளாள். சிலம்பில் (27:2) கண்ணகி 'கடவுட் பத்தினி' எனப்படுகிறாள். மேலும் கண்ணகிக்குக் கோயில் எழுப்பி அக்கோயிலில் கண்ணகி படிமத்தைப் பிரதிட்டை செய்வது 'கடவுள் மங்கலம்' எனப்படுகிறது (சிலம்பு 28:233; 30:47). சிற்றன்னவாசலில் கண்டறியப்பட்டுள்ள கி.பி 5 அல்லது 6ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டில் 'கடவுளன் திருநீலன்' என்ற வாசகம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு கடவுளன் என்ற பெயர் முனிவன் என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

எனவே கடவுள் என்பது தெய்வத் தன்மையுடைய ஆடவர் - பெண்டிர்க்குரிய பொதுச் சொல்லாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது எனத் தெரிகிறது. கடவுதல் அதாவது இயக்குதல் என்ற பொருளில் இச்சொல் உருவாகியிருக்க வேண்டும். உலகை இயக்குகிற ஆற்றலைக் கடவுள் எனக் குறிப்பிட்டனர் எனலாம். இந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் மதுரை நகரின் கடவுட்

ப்ரக்ஞா பாரமிதா- பல புத்தர்களைப் பெற்றெடுத்த தாய்

பள்ளியில் பெண் தெய்வமே மூலவராக இருந்திருக்க வாய்ப்புண்டு என உணரலாம்.

கி.மு முதல் நூற்றாண்டிலேயே மகாயான பௌத்தத்தில் 'ப்ரக்ஞா பாரமிதா சூத்ரம்' என்ற சமஸ்கிருத சூத்திரம் இயற்றப்பட்டது. இச்சூத்திரம் ப்ரக்ஞா பாரமிதாவைப் பல புத்தர்களைப் பெற்றெடுத்த ஒரு தாய்த் தெய்வமாகவும், போதி சத்துவராகவும் சித்திரிக்கிறது. பாரமிதா (பாரமிதை) என்பது போதி சத்துவரின் பத்து வகையான முழுமையடைந்த நிலைகளை அல்லது பரிபூரணத்தன்மைகளைக் குறிக்கும். தானம், சீலம், க்ஷமை (பொறுமை), வீரியம், தியானம், பிரக்ஞை(உணர்வு), உபாயம், தயை (அருள்), பலம்(வலிமை), ஞானம் ஆகியவையே பத்துவகைப் 'பாரமிதைகள்' அல்லது பரிபூரண நிலைகள். 'தானம் தாங்கிச் சீலம் தலை நின்று' என்று மணிமேகலை(30:1) உரைக்கிறது. அதாவது இக் காப்பியத்தின் நாயகியான மணிமேகலை இத்தன்மைகளை அடைந்தவள் எனக் கூறுகிறது.⁵ இப்பத்துவகையான பாரமிதைகளை சக்தி வழிபாட்டு மரபான சாக்தம் 'தசமகாவித்யைகள்' என்னும்பத்துத் தெய்வங்கள் என்றும்

ஆபத்து காலத்தில் அமைதியுடன் இருப்பதே அறிவுடைமை

இவர்களுள் முதல்வி காளியே என்றும் கூறுகிறது. தக்ஷணின் மகளான 'சக்தி' (தாக்க்ஷாயணி) தக்ஷயாகத்தை அழிப்பதற்காக இப்பத்து வகையான 'தசமகாவித்யா' என்ற தேவிகளை உருவாக்கினாள் என்று சாக்தம் உரைக்கிறது. ⁶

மணிமேகலைக் காப்பியத்தில், கலைமகள் என்பவள் ப்ரக்ஞா பாரமிதாவே என்ற கருத்து தெளிவாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. சாவக நாட்டு நாகபுரத்து அரசன் புண்ணியராசன் முற்பிறவியில் ஆபுத்திரனாகத் தான் இருந்தபோது தன்னிடம் சிந்தாதேவி அமுத சுரபியை வழங்கியது பற்றிப்பின் வருமாறு கூறுகின்றான் தென்தமிழ் மதுரைச் செழுங்கலைப் பாவாய்! மாரி நடு நாள் வயிறுகாய் பசியால் ஆர் இருள் அஞ்சாது அம்பலம் அணைந்தாங்கு இரந்தான் வாழ்க்கை என்பால் வந்தோர்க்கு அருந்தான் காணாது அமுங்குவேன் கையில் நாடு வறும் கூரியும் இவ்வோடு வறும் கூராது ஏடா! அழியல் எழுந்து இது கொள்க என அமுத சுரபி அங்கையில் தந்து என் பவம் அறுவித்த வானோர் பாவாய்! உணர்வில்தோன்றி உரைப் வொருள் உணர்த்தும் மணிதிகழ் அவிவொளி மடந்தை.....

(மணிமேகலை 25:139-149)

உணர்வு என்பது பிரக்ஞை என்பதற்குரிய தமிழ்ச் சொல். இது நீலகேசிக் காப்பியத்தில் (மொக்கல:88) குறிப்பிடப்படுகிறது. ப்ரக்ஞாபாரமிதாவைச் 'சித்தமணி' என்றும் 'போதி சித்ததேவி' என்றும் தொடக்க கால மகாசாங்கிக பௌத்தர்கள் போற்றினர். பாலி மொழியில் சித்தம் என்பது இதயத்தைக் குறிக்கும்.

⁵ மணிமேகலை மூலமும், அரும்பத உரையும்- பக்கம் 297. உ.வே.சா நூலகப் பதிப்பு (1981)

⁶ Principles of Tantra - The Tantra Tattva of sri Yatta Sivacandra Vidyarnava Bhattacharya Mahodaya Editor : Arthur Avalon Madras (1980) தக்ஷண், தக்ஷணன் என்ற பெயர்கள் தென்புலத் தெய்வமாகிய வருணனின் பெயர்களாகும். நீரைக் குறிக்கும் 'தக' என்ற வேர்ச் சொல்லிலிருந்தே இப்பெயர்கள் உருவாயின.

ஆர்வம் முன் செல்லும் போது அறிவைத் துணைக்கனுப்பு

கூடக் கண்ணின் பாவை (கண்மணி) யோடு தொடர்புபடுத்திப் புரிந்து கொள்ளத் தக்க சொல்லாகும். தாராவை நயனதாரா என்றும் அழைப்பதுண்டு.

ஜப்பானிய பௌத்தத்தில் தாரா தேவியை அவலோகிதேசுவரரின் பெண் வடிவமாகவே கொள்வர். 'க்வான் - யின்' 7 என்பது தாராவைக் குறிக்கும் ஜப்பானிய மொழிச் சொல்.

இந்தியாவில் ஹரிமாச்சலப் பிரதேசத்தில் இருக்கும் சிம்லா முதன்மையான தாராதேவி வழிபாட்டுத் தலமாகும். காளியின் பெயரான சியாமளா என்பதே சிம்லா என்று திரிந்துள்ளது. சியாமதாரா என்றும் நீலதாரா என்றும் இத்தேவியை அழைப்பதுண்டு. காளிக்குரிய பண்டிகையான மகாநவமி (ஆயுத பூஜை) விழாவே இக்கோயிலின் ஆண்டுத் திருவிழாவாகக் கடைபிடிக்கப்படுகிறது.

மணிமேகலையில் கலைமகளைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் 'மணிதிகழ் அவிர்ராளி' என்ற உருவகமும், 'சிந்தாமணி' என்ற கருத்தோட்டமும், தாராதேவி என்பதும் ஒத்த தெய்வ வழிபாட்டு மரபுகளையே சுட்டிக் காட்டுகின்றன.

சமணக்காப்பியமான சிந்தாமணி ஓம்படைச் செய்யுளில் (பா.3143) 27 முத்துகளாலான சிந்தாமணி வடம் என்ற உருவகம் காணப்படுகிறது. (இது சிந்தாமணி காப்பியத்தையும் சுட்டுகிறது.)

முந்நீர் வலம்புரி சோர்ந்தசைந்து
வாய்முரன்று முழங்கி யீன்ற
மெய்நீர்த் திருமுத்திருபத்தேழ்
கோத்துமிழ்ந்து திருவில் வீசும்
செந்நீர்த் திரள் வடம் போற் சிந்தாமணி...
இதில் 27 என்ற எண்ணிக்கை உடுக்கணங்களின் (நட்சத்திரங்களின்) எண்ணிக்கையோடு தொடர்புடையதாக இருப்பது நம் கவனத்துக்குரியதாகிறது.

⁷ கானன்(Canon) என்ற புகைப்படக் கருவி தயாரிக்கும் நிறுவனம் 'க்வான் - யின்' என்ற தாராதேவின் பெயரில் வழங்கப் படுவதாகும்.

ஆடம்பரம் என்பது தேடிக் கொள்ளும் வறுமை

சுதும்பம்

சியாமதாரா என்றும் நீலதாரா என்றும் அழைக்கப்படும் தாராதேவி

கி.பி 7 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் மதுரைக்கு வருகை புரிந்த திருஞானசம்பந்தரின் முயற்சியால்தான் பாண்டிய நாட்டில் சமண பௌத்த சமயங்கள் வீழ்ச்சியடைந்தன. திருஞானசம்பந்தர் சமணர்களுடன் அனல்வாதத்தில் ஈடுபடுவதற்காகப் பத்துப் பாடல்கள் பாடினார் என நம்பப்படுகிறது.

'காட்டுமாவதுரித்து.....' எனத் தொடங்கும் அத் தேவாரப் பதிகத்தின் ஒரு பாடலில்.
வெண்ணகத் தெழில் சாக்கியப் பேய் அமண்
தெண்ணர் கற்பழிக்கத் திருவுள்ளமே.....
எனப் பாடுகிறார்.

⁸ 'ஆயுத பூஜை' - கட்டுரை - வலங்கை மாலையும் சான்றோர் சமூகச் செப்பேடு கனம் - எஸ். இராமச்சந்திரன், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி சென்னை - 600113 (2004) பின்னிணைப்பு - 2 பக்கம் 180 - 202

சாக்கியர் (பௌத்தர்) அமணர் (சமணர்) ஆகிய இரு அவைதிக சமயத்தாரின் கல்விச் செருக்கை அழிக்க முனைந்து வாதத்தில் இறங்கும் சம்பந்தர் பௌத்தர்களைப் 'பெண்ணகத்தெழில் சாக்கியப் பேய்' என்றும் சமணர்களை 'அமண் தெண்ணர்' என்றும் வசை பாடுகிறார். அவ்விரு தரப்பினரின் கல்விச் செருக்கை அழிப்பதற்கு ஆலவாய் இறைவன் திருவுளம் வைக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வைக்கிறார் இவ்விடத்தில் சம்பந்தர் பௌத்த சமயத்தின் குறியீடாகப் 'பெண்ணகத்து எழிற் பேய்' எனக் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியம் என்ன?

மதுரையில் சாக்கியப் பெண் தெய்வ வழிபாடு நிலவியதையே இவ்வாறு சுட்டுகிறார் என்று தோன்றுகிறது. ப்ரக்ஞா பாரமிதா சூத்திரத்தைப் ப்ரக்ஞா பாரமிதா ஹருதய சூத்திரம் என்று சொல்வதுண்டு எனக் கண்டோம். பெண்ணகத்து என்ற தொடரில் இடம் பெறும் அகம் என்பது ஹிருதயம் என்ற கருத்தைக் குறிப்பதாக இருக்கக் கூடும். கற்பு என்ற சொல் கல்வி என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது எனக் கண்டோம்⁹.

பௌத்தத் தெய்வமாகிய கலை மகளே கல்வியின் தெய்வமாகவும் அமைந்திருப்பது சம்பந்தரின் கவிதை வரிகளுக்குப் புதிய பொருத்தப்பாட்டினை உருவாக்குகிறது என்பதையும் நாம் புரிந்து கொள்ளலாம். சம்பந்தர் 'எழிற் பேய்' எனக்குறிப்பது 'மோகினிப்பேய்' என்றும் பொருள்படும். புத்தரே விஷ்ணு மாயையாக மோகினிப் பேய் வடிவெடுத்து முப்புர அசுரர்களைக் கலகம் செய்யத் தூண்டினார் என்று சைவசமயப் புராணங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. சாக்தமோ மோகினிப் பேய் என்பது காளியின் மற்றொரு வடிவமே என்று உரைக்கிறது.

⁹ கற்பழிக்கத் தூண்டிய கவிதை - கட்டுரைத் தொகுப்பு; 'மறையும் மறையவர்கள் முதலிய ஆய்வுக் கட்டுரைகள்' - எஸ். இராமச்சந்திரன்; எனி இந்தியன் பதிப்பகம் சென்னை (2006)

ஆராயாமல் கொண்ட காதல் அழகைக்கு அச்சாரம்

27 நவம்பர்-டிசம்பர் 2016
புகழ் பெற்ற ஸ்ரீமணியின் நல்லொலையும் பதிவுகள் பெண்ணின் நல்லொலையும் பெருங்கையினுடையது எனச் சம்பந்தர் முய்யத் துணை ஆய்வு என்பார்.

முப்புர அசுரர்களை சிவனுக்கு எதிராகக் கலகம் செய்யத் தூண்டும் புத்தர் - தஞ்சைப் வரிய கோயில் முடிப்புச் சிற்பம்

மோகினி வடிவெடுத்து அமுத பானம் வழங்கி அமரர்கள் வாழ்வதற்கு உதவி செய்து அவுணர்களை அழித்தது மாகாளியே எனக் கி.பி 12 ஆம் நூற்றாண்டு நூலான தக்கயாகப்பரணி (தாழிசை :107) கூறுவதை இங்கு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். அதாவது காளியின் கையி லுள்ள கபாலம் அமுத சுரபியாக மாறிய நிகழ்வையே தக்கயாகப் பரணி பின்வருமாறு பதிவு செய்துள்ளது.

10 சம்பந்தர் தமது ஆலவாய்ப் பதிகத்தில் அங்கயற் கண்ணியோடு அமர்ந்த ஆலவாயன் கோயிலைக் குறிப்பிடுகிறார். இக்கோயில் 'இம்மையிலும் நன்மை தருவார் ஆலயம்' என்ற பெயரில் தற்போது மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயிலுக்கு அருகிலுள்ள கோயிலாகவே இருக்க வேண்டும். இக்கோயிலின் மூலஸ்தானத்தில் சோமாஸ்கந்தர் (உமை - முருகனுடன் அமர்ந்துள்ள சிவபெருமான்) சிற்பத் தொகுதி அமைந்துள்ளது. வேம்பத்தாரார் திருவிளையாடற் புராணம் நான்காவது - மணம் செய்த திருவிளையாடல் படலத்தில் கோமாற வர்மன்சந்தரன் என்ற பெயரில் சிவபெருமான் ஆட்சி செய்கையில் பெண் ஆட்சி செய்தல் தகாது என்பதால் இம்மையே தருவார் என்ற பெயரில் சிவலிங்கத்தை நிறுவி ஆகம மரபுப்படி அர்ச்சனை செய்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இத் திருவிளையாடற் புராணக் கதை மேற் குறித்த கோயிலோடு தொடர்புடையதாகத் தெரிகிறது.

புத்தரே விஷ்ணு மாயையாக மோகினிப் பேய் வடிவெடுத்து முப்புர அசுரர்களை சிவனுக்கு எதிராகக் கலகம் செய்யத் தூண்டியது மாகாளியே எனக் கி.பி 12 ஆம் நூற்றாண்டு நூலான தக்கயாகப்பரணி (தாழிசை :107) கூறுவதை இங்கு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம்.

தமர நூபுராதார சரணி யாரணாகாரி
தருண வானிலா வீசு சடிமலமோலி மாகாளி,
அமரர்வாழ்வு வாழ்வாக அலகார் வாழ்வு யாழாக
அருளும் மோகினியாகி அமுதயானம்ஈவாளே!

சமணக் காப்பியமான சிந்தாமணியில், சித்தமணி - சிந்தாமணி பற்றிய ஓம்படைக் குறிப்பினைக் கண்டோம். ஆனால் சமணம் பெண்களுக்கு முதன்மை அளிக்கவில்லை. பௌத்தத்தில் ஒரு பெண் போதிசத்துவ நிலையை எய்த இயலும். சமணத்தில் தீர்த்தங்கரர் நிலையை எய்தப் பெண்களால் முடியாது.

சமணச் சார்புடையக் காப்பியமான சிலப்பதிகாரத்திலும், பௌத்தக் காப்பியமான மணிமேகலையிலும் ஒரே நிகழ்வு எவ்வாறு இரு வேறு விதமாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது என்பதை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தாலே இதனை நாம் உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

கண்ணகி ஒரு சமணப் பெண்ணாகவே இருப்பினும் அவள் நரபலியால் சாந்தியடையும் ஒரு தெய்வமாகத்தான் சிலம்பு (உரைபெறு கட்டுரை) சித்தரிக்கிறதேயன்றிச் சமணர்களால் வழிபடப்படும் தெய்வமாகக் குறிப்பிடவில்லை.11 மதுரை நகர மக்களால் கண்ணகி வழிபடப்பட்டதாகவும் சிலம்பு கூறவில்லை.

வீரமா பத்தினியான கண்ணகி மதுரை நகரை அழலுக்கு இரையாக்கிய போது, மதுராபதித் தெய்வம் அந்த நெருப்பின் வெம்மையைத் தாங்க முடியாமல் அபயக் குரல் எழுப்புகிறது. கண்ணகிக்கு எதிரே தோன்றுவதற்கு அஞ்சி அவளைப் பின் தொடர்ந்து வந்து அவளது சீற்றத்தைத் தணிக்கும் வகையில் 'நங்கையே என்

குரலைக் கேட்பாயாக' என்று பணிந்து பேசிக் கண்ணகியின் நியாயத்தை ஏற்றுக் கொண்டு பாண்டியனுக்காகப் பரிந்து பேசுகிறது. (சிலம்பு 23:16-17) மேலும் கண்ணகியிடம், மதுரை நகர் எரியுண்ணப் போவதாக ஓர் தெய்வ வாக்கு உண்டு என்பதையும் ஒப்புக் கொள்கிறது. இதன் பின்னரே கண்ணகிக்கு நேர்ந்தது முன் வினைப்பயன்தான் என்று எடுத்துரைக்கிறது மதுராபதித் தெய்வம். இவ்வாறு சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி என்ற பெருந்தெய்வத்தின் முன் மதுராபதித் தெய்வம் சிறுமையடைந்து குழைந்து நிற்பதைக் காண முடிகிறது.

ஆனால் மணிமேகலைக் காப்பியத்தில் மணிமேகலையைப் போதிசத்துவ நிலைக்கு உயர்த்தும் மதுரைக் கூல வாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனாரோ தனக்கு மறுபிறப்பு உண்டு என்று கண்ணகியே தன் வாயால் மணிமேகலையிடம் கூறுவதாகக் குறிப்பிடுகிறார். மதுராபதியெனும் மாபெரும் தெய்வம் தன்முன்னர் தோன்றியதையும், தான் கணவனையிழந்து பெரும் அவலம் உற்றதற்குக் காரணம் முற்பிறவிப் பயனே என்று தன்னிடம் கூறியதையும் கண்ணகி மணிமேகலையிடம் எடுத்துக் கூறுகிறாள். அதன் பின்னரும் தான் சினம் அடங்காமல் மதுரையை எரித்ததாகவும், அவ்வாறு எரித்த பாவத்தைத் தீர்க்க மீண்டுமொரு முறை தான் இவ்வுலகில் பிறந்தாக வேண்டும் என்றும்

இம்மையிலும் நன்மை தருவார்
ஆலயம் - மதுரை

11 சிலம்பு (15:143-144) 'கற்புக் கடம் புண்ட இத் தெய்வமல்லது பொற்புடைத் தெய்வம்யாம் கண்டிலமால்' என்று கவுந்தியடிகள் கூறுவதாகக் குறிப்பிடுகிறது. ஆனால் அது இல்லறத்தாரிடம் பத்தினிப் பெண்டினின் அருமையை விதந்தோதும் ஒரு வெளிப் பாடேயன்றிச் சமணக் கோட்பாடு அன்று.

ஆணின் நோவு வார்த்தையில், பெண்ணின் நோவு விழ்களில்

சூழல்

வானுலக மங்கை வடிவில் தோன்றிய கண்ணகி மணிமேகலையிடம் சொல்வதாக மணிமேகலை (வஞ்சிமாநகர் புக்க காதை ; வரி : 32-37) குறிப்பிடுகிறது.

சிலம்பு குறிப்பிடுகிற நிகழ்வுகளின் வரிசையை மட்டுமின்றி, அவற்றின் காரணம் தன்மை ஆகியவற்றையும் மணிமேகலை மாற்றியே சித்தரிக்கிறது. கண்ணகிக்கு உபதேசித்து அவளை அமைதிப்படுத்த முயலும் ஒரு பெருந்தெய்வமாகவே மதுராபதித் தெய்வம் மணிமேகலையில் சித்தரிக்கப்படுகிறது.

பௌத்தக்காப்பியமான மணிமேகலை மதுரை நகரின் முதன்மையான பெண் தெய்வம் என்று சிந்தாதேவியைக் குறிப்பிடுகிறது என முன்னரே கண்டோம். பௌத்தம் பெண் தெய்வ வழிபாட்டை முதன்மைப்படுத்திற்று என்பதற்கு இது மற்றொரு சான்று.

பௌத்த சமயத்தின் தலைவரும், போதிசத்துவ அவலோகிதேசுவரரின் அவதாரம் என்று கருதப்படுபவருமாகிய தீபெத்திய மதகுரு தலாய் லாமா 1989 ஆம் ஆண்டு 'கருணை நடவடிக்கை' என்ற மாநாட்டில் 12 பேசிய போது தம் உரையில் குறிப்பிட்ட ஒரு கருத்து இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. 'தாரா வழிபாடு என்பது உண்மையில் ஒரு பெண்ணிய இயக்கமே. தாரா புத்த நிலையை அடையும் போதும் தாம் பெண்ணாகவே இருக்கப் போவதாகச் சபதம் செய்திருந்தார்' எனக் குறிப்பிட்டார்.

வட இந்திய மதுரா நகரில் கி.பி 400 ஆம் ஆண்டளவில் அவலோகிதேசுவரர் வழிபாடு மிகுந்த செல்வாக்குடன் இருந்ததாகச் சீனப்பயணி பாஹியான் பதிவு செய்துள்ளார். தென்னிந்தியாவில் பாண்டியர் தலைநகரான மதுரையிலும் இவ்வழிபாட்டின் தொடர்பு இருந்துள்ளது என்பது நாம்

12 Conference on compassionate action in New port beach, CA
Wikipedia

ஆசையுடன் பார்த்த கண்களே அழுவது காதலின் வினோதம்

இதுவரைமேற்கொண்ட ஆய்வினால் தெளிவாகத் தெரிய வருகிறது. அவலோகிதேசுவர போதிசத்துவரின் இணையாக அன்றிப்பெண் வடிவமாகவே இருந்த தெய்வம் பௌத்த சமயத்தைப் பொறுத்த வரை ப்ரக்ஞா பாரமிதாவாக, தாராதேவியாக, சித்தமணித் தெய்வமாக இருந்தது என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் மணிமேகலைக்காப்பியம் எழுதப்பட்ட காலத்திற்கு முன்னரே, அதாவது சங்க காலத்தில் மதுரைநகர் கடவுட் பள்ளித் தெய்வம் காளியின் அம்சம் உடைய தெய்வமாகக் கருதப்பட்டதா என்ற ஐயம் எழுகிறது. காளியை 'அறுவர்க்கு இளைய நங்கை' என்று சிலப்பதிகாரம் (வழக்குரை காதை :37-40) குறிப்பிடுகிறது. அதாவது சப்த மாதர்கள் எழுவருள் காளியே இளையவள்.

பாலூட்டுகிற ஒரு தாயின்
வடிவில் தாராதேவி

இன்றும் காளிக்கு வழங்குகின்ற பெயர்களுள் ஒன்றான 'செல்லியம்மன்' என்பதற்கு 'இளையதேவி' என்பதே பொருள். பொதுவாகத் தாரா தேவியைப் பதினாறு வயது நிரம்பிய இளம் பெண்ணாகச் சித்திரிப்பது தாந்திரிக மரபு. எனவே மதுரை நகரின் மூத்த தாய்த் தெய்வம் என்ற படிமம் காளிக்குச் சரியாகப் பொருந்தவில்லை. இத் தெய்வம் கி.பி 3-4 ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் அதாவது மதுரைக் காஞ்சி இயற்றப் பட்ட சமகாலத்தில் எந்தப் பெண் தெய்வம் அல்லது தாய்த் தெய்வத்தின் தன்மைகளைக் கொண்டதாக இருந்திருக்கலாம் என்று ஆராய வேண்டிய கடப்பாடு நமக்கு உள்ளது.

சாக்த வழிபாட்டு மரபில் கி.பி 6-7ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டதாக நம்பப்படுகிற 'மஞ்சுளீ மூலகல்பம்' எனப்படும் பௌத்த வஜ்ரயானத் தாந்திரிக நூல் முதன்மையானதாகும். இந்நூலில் 'தாரா தேவி நீல நிறத்தவளாக வலக்கையில் தாமரையையும் இடக்கையில் துண்டிக்கப்பட்ட மனிதத் தலையையும் அல்லது கபாலத் தையும் ஏந்தியவளாகச் சித்திரிக்கப்பட வேண்டும்' எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

அதே வேளையில் இந்திய நாட்டின் முதன்மையான தாராதேவி வழிபாட்டுத் தலம் ஒன்றின் வரலாற்றைச் சற்றுப் புரட்டிப் பார்ப்பது அவசியமாகிறது. தாராபீட (தாரா பீடம்) என்ற சக்தி வழிபாட்டுத் தலம் வங்காள மாநிலத்தில் உள்ளது. இந்தச் சக்தி பீடத்தில் குழந்தைக்குப் பாலூட்டுகிற ஒரு தாயின் வடிவில் தாராதேவி வழிபடப்படுகிறாள். இந்தத் தாரா பீடத்துத் தாராதேவி பற்றி ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் இது யக்ஷி (இயக்கி) வழிபாட்டை மூலமாகக் கொண்டு தோன்றியதே என்று தெளிவு

சிவனை மிதித்த நிலையில் தாண்டவம் புரியும் காளி

படுத்தியுள்ளனர். 'யக்ஷர்கள்' எனப்படும் வேர் குபேரனைத் தலைவனாகக் கொண்ட இனத்தவர் ஆவர். மஞ்சள் நிறமும் மங்கோலிய இன உடற்கட்டும் கொண்டவர்களே யக்ஷர்கள்.

இந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் தாராதேவி என்பது எந்தப் பழையமையான தாய்த் தெய்வத்தைக் குறிக்கும் என்பது தொடர்பாக மேற்கொண்டு ஆராய்வோம்.

- தொடரும்

கதம்பம் இதழுக்கு ஆண்டு சந்தா, ஆயுள் சந்தா மற்றும் நன்கொடை அனுப்ப விரும்பும் வாசக அன்பர்கள் NEFT மூலம் பணம் அனுப்பலாம்.

PUNJAB NATIONAL BANK, INDUSTRIAL AREA BRANCH,
TRICHY - 620014

W.R.VASANTHAN, A/C No. 3313000100162943,
IFSC CODE : PUNB 0331300, MICR CODE : 620024004

ஆகாத நபு நற்பழக்கங்களைக் கெடுக்கும்